

Întrebările preliminare

1) Articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE⁽¹⁾ coroborate cu „considerentele” (6), (8), (28) și (31) ale acesteia, se opun unei reglementări naționale primare și reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, în măsura în care califică numai instalațiile de incinerare pe care le iau în considerare potrivit tabelelor și anexelor la Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri drept infrastructuri și amplasamente strategice de interes național preeminent, care pun în aplicare un sistem integrat și modern de gestionare a deșeurilor municipale și asimilate și care garantează securitatea națională în conformitate cu principiile autonomiei, dat fiind că o asemenea calificare nu a fost recunoscută de legiuitorul național și pentru instalațiile destinate tratării deșeurilor în scopul reciclării și al reutilizării, deși aceste două modalități sunt preeminente în ierarhia deșeurilor prevăzută de directiva menționată?

Cu titlu subsidiar, în cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE se opun unei reglementări naționale primare și reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, în măsura în care califică instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale drept infrastructuri și amplasamente strategice de interes național preeminent, în scopul de a pune capăt unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, precum și de a evita astfel de proceduri ulterioare, ca urmare a netranspunerii dispozițiilor europene din domeniu, pe lângă obiectivul de a limita depunerea deșeurilor în depozite?

2) Articolele 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 și 12 din Directiva 2001/42/CE⁽²⁾, precum și dispozițiile coroborate ale acestora se opun aplicării unei reglementări naționale primare și a reglementării secundare corespunzătoare de punere în aplicare a acesteia – precum articolul 35 alineatul 1 din Decretul lege nr. 133/2014, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr. 164/2014, și Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 10 august 2016, publicat în Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana [Jurnalul Oficial al Republicii Italiene] nr. 233 din 5 octombrie 2016 –, care prevăd că Președintele Consiliului de Miniștri, prin decret, poate să modifice prin majorare capacitatea instalațiilor de incinerare existente, precum și să stabilească numărul, capacitatea și amplasarea regională a instalațiilor de incinerare cu valorificarea energetică a deșeurilor municipale și asimilate, care trebuie realizate pentru a acoperi nevoile reziduale stabilite în scopul unei reechilibrări socio-economice progresive a zonelor de pe teritoriul național și cu respectarea obiectivelor de colectare separată și de reciclare, fără ca aceste reglementări interne să prevadă că, în etapa de întocmire a unui astfel de plan care reiese din decretul Președintelui Consiliului de Miniștri, se aplică dispozițiile privind evaluarea ecologică strategică prevăzute de Directiva 2001/42/CE menționată anterior?

⁽¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 7 mai 2018 – Lavorgna Srl/Comune di Montelanico și alții

(Cauza C-309/18)

(2018/C 268/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Lavorgna Srl

Pârâți: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Întrebarea preliminară

Principiile comunitare ale protecției încrederii legitime și securității juridice, împreună cu principiile liberei circulații a mărfurilor, libertății de stabilire și liberei prestări a serviciilor, prevăzute de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și principiile care decurg din acesta, cum sunt egalitatea de tratament, nediscriminarea, recunoașterea reciprocă, proporționalitatea și transparența, prevăzute de Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾, se opun aplicării unei reglementări naționale precum reglementarea italiană care decurge din dispozițiile coroborate ale articolului 95 alineatul 10 și ale articolului 83 alineatul 9 din Decretul legislativ nr. 50/2016, potrivit căreia omisiunea de a indica separat costurile forței de muncă în ofertele economice dintr-o procedură de atribuire a unor servicii publice determină, indiferent de situație, excluderea întreprinderii ofertante, fără posibilitatea de a recurge la procedura obligației unei autorități contractante de a solicita unui ofertant să îndrepte eventualele neregularități de formă ale ofertei, chiar și în situația în care obligația de indicare separată nu a fost precizată în documentația aferentă procedurii de cerere de ofertă și independent de împrejurarea că, din punctul de vedere al conținutului, oferta respectă efectiv costurile minime ale forței de muncă, în concordanță, de altfel, cu o declarație dată în acest scop de ofertant?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 11 mai 2018 – Procedură penală privind pe Emil Milev

(Cauza C-310/18)

(2018/C 268/30)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria)

Partea din procedura principală

Emil Milev

Întrebările preliminare

1) O jurisprudență națională care condiționează menținerea unei măsuri coercitive de „arestare preventivă” (patru luni după arestarea inculpatului) de existența unor „motive verosimile”, înțelese ca simpla constatare „la prima vedere” că inculpatul a putut săvârși infracțiunea în cauză, este compatibilă cu articolul 3, cu articolul 4 alineatul (1) a doua teză, cu articolul 10, cu considerentul (16) a patra și a cincea teză și cu considerentul (48) al Directivei 2016/343 ⁽¹⁾, precum și cu articolele 47 și 48 din Carta [drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]?

Sau, dacă nu este compatibilă, o jurisprudență națională care înțelege prin „motive verosimile” o puternică probabilitate ca inculpatul să fi săvârșit infracțiunea în cauză este compatibilă cu dispozițiile sus-menționate?

2) O jurisprudență națională care impune instanței care se pronunță cu privire la o cerere de modificare a măsurii coercitive de „arestare preventivă” adoptată deja să își motiveze hotărârea fără a compara elementele de probă incriminatorii și dezincriminatorii, chiar dacă avocatul inculpatului a prezentat argumente în acest sens – singurul motiv al acestei restricții fiind că judecătorul trebuie să își păstreze imparțialitatea pentru situația în care această cauză îi va fi atribuită în scopul examinării pe fond –, este compatibilă cu articolul 4 alineatul (1) a doua teză, cu articolul 10, cu considerentul (16) a patra și a cincea teză și cu considerentul (48) al Directivei 2016/343, precum și cu articolul 47 din Carta [drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]?